

get uden Split fra deres Eiendomme eller Boliger i Kjøbstæderne og paa Landet, og at det ligeledes for Fremtiden bliver fremmede Magters her bosatte Konsuler uformeent sammesteds at lade deres respektive Nationalflag vaie.

[Lov af 4. marts 1857 om Udvidelse af Lov angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster af 26de Marts 1852 § 6]

Udgår som forældet, jf. omtalen under forskriften fra 1852.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, o. s. v., Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den Berettigelse til Understøttelse, som ved § 6 i Loven angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster af 26de Marts 1852 er tillagt det ved Redningsbaadene ansatte Mandskab saavel som dets Enker og Børn, skal ogsaa indtræde, naar Nogen af Mandskabet under en med Redningsbaaden foretagen Øvelse mister Arbeidsfærdighed eller tilsætter Livet.

§ 2. Denne Lov skal ogsaa være anvendelig paa det Ulykkestilfælde, der fandt Sted den 29de December forrige Aar ved Stationen Blokhuus.

§ 3. De ved denne Lov foranledigede Udgifter bevilges for Finantsaarene 1856–58.

Hvorved alle Vedkommende sig have at rette.

[Lov af 30. oktober 1857 om Forandringer i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster, dens §§ 3 og 6]

Udgår som forældet, jf. omtalen under forskriften fra 1852.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, o. s. v., Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Naar Redningsvæsenets Bestyrere foretage Reiser i Redningsvæsenets Anliggender, erholde de deres Udgifter til Befordring godgjorte efter Regning, hvorhos der tilkommer dem i Diæter et Beløb af indtil 3 Rd. daglig.

§ 2. Foruden de Mandskaberne ved Redningsstationerne ifølge § 6 i Loven af 26de Marts

1852 tilkommende Godgjørelser for deres ved Øvelser og Redningsforetagender ydede Tjenester, skal de kunne tillægges Samme en fast Løn, som for Formændene ved Baadstationerne fastsættes til 16 Rd. aarlig og for Baadfolkene til 12 Rd. aarlig, samt for det ved Raketstationerne ansatte Mandskab til 8 Rd. aarlig.

§ 3. Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1858. De ved denne Lov i Finantsaaret 1858-59 foranledigede Udgifter bevilges til Udbetaling.

Hvorved alle Vedkommende sig have at rette.

[Midlertidig Lov af 29. december 1857 ang. Frederiksberg Sogns oeconomicke Bestyrelse]

Udgår som forældet, for så vidt forskriften ikke allerede er ophævet.

Selv om Frederiksberg og Københavns Kommuner blev holdt ude af kommunalreformen for ca. 30 år siden, synes bestemmelserne i forskriften forældede og foreslås derfor ophævet, for så vidt det ikke allerede er sket. Når Topsøe-Jensen mener, at hovedparten af forskriften fortsat er gældende, skyldes det formentlig, at forskriften tilsyneladende aldrig er blevet formelt ophævet.

Uddrag inkl. senere ændringer jf. Danmarks Love 1665-1937

§ 1. Frederiksberg og Hvidovre Sogne skulle for Fremtiden udgjøre to særskilte Communer. Denne Adskillelse iværksættes med Hensyn til Fattigvæsenet, saasart skee kan; i andre Henseender indtræder Adskillelsen fra 1ste Juli 1858 at regne. De Spørgesmaal om tidligere Mellemværender, der ei blive afgjorte ved mindelig Overenskomst mellem Frederiksberg Communalbestyrelse og Hvidovre Sogneforstanderskab, blive at afgjøre af Indenrigsministeriet.

§ 2. Frederiksberg Communalbestyrelse skal bestaae [af Stedets Birkedommer] samt en Communalrepræsentation, bestaaende af [syv] af Communens Beboere dertil valgte Indvaanere. Birkedommeren indtager i denne Bestyrelse samme Plads som Magistraten eller Byfogden i Kjøbstæderne ... Denne Bestyrelse tilkommer der i det Hele samme Raadighed over Communens Anliggender som [ved Anordning af 24de Octbr. 1837 § 25] er tillagt Kjøbstædernes Øvrighed og Borgerrepræsentanter i Forening.